

ת"פ 41031/02/16 - תביעות צפת נגד אליהו בשטח

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 41031-02-16 תביעות צפת נ' בשטח
בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן

בעניין: תביעות צפת

המאשימה

נגד

אליהו בשטח

הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום ורקע

1. ביום 18/2/16 הוגש נגד הנאשם כתב אישום שייחס לו עבירות **איומים** - לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 **והטרדה באמצעות מתקן בזק** - לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982.

בהתאם למפורט בכתב האישום (אשר תוקן בהחלטה מיום 14.12.17), ביצע הנאשם את העבירות כלפי מתלוננת, עובדת משרד הבריאות, אשר תפקידה הוא בהנפקת רישיונות עסק.

עוד מוסכם, על אף שהדבר לא צויין בכתב האישום, כי הנאשם מפעיל עסק לממכר מזון מרכבו, שבו מותקנת מעשנת בשר נודדת (ראה סיכומי ב"כ הנאשם עמ' 29 ש' 9), וכי על רקע זה, שהוא רצונו של הנאשם לקבל רישיון עסק, נוצר הקשר בינו לבית המתלוננת.

על פי המיוחס לו בכתב האישום, ביום 18/11/15 לאחר שהודיעה המתלוננת לנאשם כי היא נאלצת לדחות פגישה שהייתה אמורה להתקיים ביניהם באותו היום, הנאשם לא הסכים לדחייה והרים עליה את קולו (בשיחה טלפונית), ובתגובה אמרה לו המתלוננת כי התנהגותו אינה מוצאת חן בעיניה וסיימה את השיחה.

עוד על פי כתב האישום, החל מהמועד הנ"ל ועד ליום 23/11/15 סמוך לשעה 13:30, צלצל הנאשם למתלוננת ושלח לה הודעות טקסט ממכשיר הטלפון שברשותו למכשירה הנייד בכ-170 הזדמנויות ובתדירות

גבוהה, במרווחי זמן סמוכים, במשך שעות היממה והערב המאוחרות.

במסגרת הודעות הטקסט ששלח הנאשם למתלוננת, ובהמשך לכך שסירבה לפגוש אותו או לענות לשיחותיו, איים עליה הנאשם בכך שרשם לה: **"תיסי בתוצאות", "את רוצה לירות מה זה כוהך של מפגר?..אין לי מה להפסיד", "סבבה אני מיתבד ביי".**

כתב האישום ציין כי המתלוננת ביקשה מהנאשם באמצעות הודעת טקסט מיום 18/11/15 כי יפסיק להתקשר אליה ומסרה לו כי יצרו עמו קשר ביום המחרת.

יריעת המחלוקת

2. בדיון שהתקיים ביום 20/11/17, אישרה ב"כ הנאשם כי אכן הנאשם התקשר למתלוננת ושלח לה הודעות טקסט בעניין ביטול הפגישה ביניהם, ואולם נטען כי הנאשם לא הטריד את המתלוננת, וכי תוכן של ההודעות אינו בגדר איום, שכן הדברים נאמרו בהקשר אחר ורחב יותר.

פורט כי המתלוננת הינה מנהלת מחלקה במשרד הבריאות האחראית על תיקו של הנאשם לקבלת רישיון מיוחד, לו חיכה הנאשם מעל שנה, וכי את הפגישה עמה קבעה שבועיים מראש. צוין כי הנאשם המתין למתלוננת כפי שסוכם ביניהם, וכי דקות לפני מועד הפגישה הודיעה לו המתלוננת כי היא מבטלת את הפגישה.

ב"כ הנאשם לא שללה כי הנאשם התקשר למתלוננת ושלח לה הודעות, אך עמדה על כך כי המאשימה מחוייבת להוכיח את הטענה לגבי 170 התקשרויות. צוין כי מכל מקום, אותן הודעות והתקשרויות נגעו אך ורק בעניין ביטול הפגישה וכי הן אינן מהוות הטרדה.

הראיות בתיק

3. הודעתה של המתלוננת בתיק זה הוגשה בהסכמה (ת/1), וההגנה וויתרה על חקירתה הנגדית.

4. המאשימה הגישה פלט שיחות לטלפון הנייד של הנאשם, שמנוי מסתיים בספרות 935, למועדים הרלוונטיים, יחד עם אישור על רשומה מוסדית של עובדת חברת פלאפון (יצוין כי רשימת העדים בכתב האישום המקורי לא כללה את שמה של עובדת פלאפון, גב' כרמית בן יהודה, ואולם שמה הוסף בתיקון כתב האישום לבקשת המאשימה, שאושר בהחלטתי מיום 14.12.17).

ב"כ הנאשם התנגדה להגשת פלט השיחות בטענה כי מדובר בראייה פסולה, וזאת כי התעודה בדבר רשומה מוסדית הוצאה יממה לאחר פקיעת הצו לקבלת נתוני התקשורת שהוצא בחקירת תיק זה. בהחלטתי מעמ' 18 קבעתי כי המוצגים, פלט התקשורת ת/4 יחד עם הצו השיפוטי ת/5 יוגשו על אף ההתנגדות, וכי התייחסות לסוגייה תובא בהכרעת הדין.

5. מטעם המאשימה העידו שני חוקרי תחנת קריית שמונה, שבאמצעותם הוגשו חקירות הנאשם (ת/3), וכן מספר עמדים שעל גביהם צילומים ממסך הטלפון של המתלוננת (ת/2), אשר צולמו על ידי החוקר מומי מנחם, בעת שגבה מהמתלוננת את הודעתה.

6. מטעם ההגנה לא הובאו ראיות ולא נשמעו עדים. הנאשם לא עלה על דוכן העדים ונמנע מלהשמיע את גרסתו, וזאת גם לאחר שטענת "אין להשיב לאשמה" שהשמיע נדחתה (עמ' 21), ואף לאחר שהודע על ידי כי הימנעותו מלהעיד עשויה לשמש חיזוק לראיות התביעה על פי סעיף 162 לחסד"פ (עמ' 22).

דין והכרעה

7. לאחר שהוצגו בפני מלוא הראיות, מצאתי כי אשמתו של הנאשם בעבירת האיומים ובעבירת ההטרדה המיוחסות לו הוכחו מעל לספק סביר.

החקירה והטיפול בתיק זה, שאיננו מהמורכבים או מהסבוכים, לקו אמנם, כפי שיפורט, במספר ליקויים, ואולם אין בכל אותם ליקויים כדי להוות משקל נגד ממשי שיש בו לפגוע משמעותית במידת ההוכחה. כל המיוחס בכתב האישום הוכח בראיות התביעה.

8. בנוסף, כפי שיפורט, הימנעותו של הנאשם מלהעיד, בחירתו שלא להשמיע את גרסתו לאישום ושלא להעמיד גרסה זו לחקירה נגדית, פוגעת בסיכוי גרסת ההגנה מלהתקבל ומלהטיל ספק בטענות שהוכחו באופן מספק על ידי המאשימה. אפרט להלן את נימוקי מסקנתי.

9. גרסת המתלוננת בתיק זה, הגב' ברכה כהן (ת/1) הוגשה, כאמור בהסכמת ההגנה, וגב' כהן לא התייצבה להעיד. משמעות הסכמה זו הנה כי מדובר בהסכמה מוחלטת לגבי תוכן הדברים (סעיף 10ב לפקודת הראיות).

מדבריה של המתלוננת עולה כי היא מטפלת בעניינו של הנאשם מתוקף תפקידה כעובדת משרד הבריאות, וכי הנה אחד הגורמים שבדיקתם נדרשת בהליך קבלת רישוי עסק.

המתלוננת ציינה כי לא נפגשה עם הנאשם מעולם.

המתלוננת, שמסרה את תלונתה במשטרת קריית שמונה בערב יום 18/11/15, מסרה כי באותו יום קבעה עם הנאשם פגישה בשעה 14.30 בחניה של "רמי לוי", אך התקשרה אל הנאשם בשעה 14.00 והודיעה לו כי הפגישה מבוטלת ותיקבע למועד אחר.

לדברי המתלוננת, הנאשם החל "לעלות בטונים", אמר שמילא דלק וש"אין מצב", והיא ניתקה לכן את השיחה.

בהמשך, החלה המתלוננת לקבל למכשיר הנייד שלה הודעות איומים, לפיהן היא "תישא בתוצאות". המתלוננת

צינה כי הנאשם כתב לה בהודעות: "את רוצה לראות מה הכוח של מפגר, אין לי מה להפסיד".

כשנשאלה מאין יש לנאשם את מספר הטלפון הנייד שלה, ענתה המתלוננת כי הנאשם אמר לה כי שהוא אדם נואש וכי השיג את מספר הטלפון שלה.

10. החוקר מומי מנחם, אשר גבה את הודעת המתלוננת, העיד כי בעת החקירה הראתה לו המתלוננת, מעל מסך הטלפון שלה, את המסרונים שהתקבלו מהנאשם, וכי הוא צילם הודעות אלה (עמ' 12). צילומי ההודעות הוגשו כאמור (ת/2).

11. עיון בצילומי אותן הודעות, אשר החוקר צילם מעל מסך הפלאפון של המתלוננת, מתעד עשרות הודעות טקסט אשר הנאשם שלח למתלוננת. באותן הודעות מתבטא הנאשם בין היתר בביטוי "תישאי בתוצאות", אומר לה את הביטוי: "את רוצה לראות מה זה כוח של מפגר?". ובמקום אחר שלא ברצף, כותב למתלוננת "את סוגרת לי דלת", "מה אני צריך לעשות, להתאבד?" וכן "סבבה אני מתאבד ביי".

ביטויים נוספים שנרשמו מהנאשם למתלוננת היו "ביי ברכה, לא שמח להכיר אותך, אישה רעה בלי לב", "החלטה שלי להתאבד או למות, נמאס לי לחיות במדינה של שחיתות, שליטה, אנשים שמים לי רגליים כל יום. מי שאחראי למוות שלי זה משרד הבריאות צפת, אחריות ברכה אישה רעה בלי לב, קובעת איתי ביום ד' בשעה 14:00, מבטלת אותי ואומרת לי סיפורים, תבוא מחר לצפת, אחרי שהיית בצפת ואמרו לי אנחנו באים אליך, ובגלל רונן פלר מנהל רישוי עסקים הגליל העליון, שלום למדינה של נוכלים, גזלנים, סבל שיודעים רק לשים רגל, בכל מקום סוגרים..." ההודעות כוללות גם גילוי מצוקה כגון: "אני רוצה להתפרנס בכבוד", "אני בלי כסף, בלי עבודה, אין לי חיים". וכן הודעות ענייניות במטרה ליצור קשר כגון: "תתקשרי אלי בבקשה, אני רוצה לקבוע איתך מחר". (יצוין כי הבאתי את ההודעות לאחר עיבוד ותיקון שגיאות כתיב).

12. ב"כ הנאשם טענה כי נפל מחדל בכך שמכשיר הפלאפון של המתלוננת לא "נפרק" באופן מקצועי, וכי החוקר הסתפק בצילום מסך הפלאפון שלה. עוד נטען, כי הדפים המתעדים את צילום המסך תויקו מבלי שניתן להבין מה הוא סדר קבלת ההודעות, וכי לכך משמעות בהבנת התוכן המתקבל מצירוף ההודעות הרבות ששלח הנאשם למתלוננת.

החוקר הסביר לעניין זה כי סבר שדי בצילום ההודעות מהנחקרת, ולא ראה צורך בביצוע פעולת "פריקה" בהעתקת תוכן מכשיר הפלאפון באמצעים מקצועיים. בנקודה זו אני סבורה כי צדק החוקר. צילומי המסך מתעדים באופן מספק תכני טקסט אשר בעל המכשיר, במקרה זה המתלוננת, מוסרים לגביהם הודעה. לעומת זאת, מצאתי ממש בטענות הסניגורית על כך כי יש ליקוי באופן שמירת אותם צילומי המסך, וכי הדרך שבה נשמרו צילומי המסך איננה מאפשרת להבין מה היה סדרן הכרונולוגי של ההודעות שהתקבלו. החוקר מנחם אישר כי אינו יכול להבהיר מהו הסדר הכרונולוגי של ההודעות על פי סדר שילחתן וקבלתן. אכן ראוי היה כי החוקר, בעת ביצוע פעולת העתקת הודעות הטקסט תוך צילומן, גם יקפיד על כרונולוגיה של אותן הודעות.

עיון בהודעות כפי שהוגשו, מאפשר להבין רק באופן חלקי מתי התקבלו ובאיזה סדר, ובכך יש ליקוי אשר אפשר היה למנוע.

אף על פי כן, לא מצאתי בליקוי זה משקל משמעותי. הסניגורית בסיכומיה לא הפנתה לספק ממשי אשר עשוי לנבוע מעניין אי הסדר בדרך שיש בה לפגוע בהבנת משמעותם הכללית של הדברים. גם אם יסודרו ההודעות בסדר אחר מזה אשר סדרה אותן המאשימה על ידי הידוק הדפים יחדיו, או בכל סדר אחר, נשמרת משמעות הדברים באופן זהה, ולפיה הנאשם בכעסו על המתלוננת ובתסכולו, מתריע כי היא תישא בתוצאות. המשפט **"את רוצה לראות מה זה כוח של מפגר"**, אשר אותו בחרה המתלוננת לצטט לחוקר בתלונתה כדי להמחיש את תחושתה כי איוימה, לא מאבד ממשמעותו, גם אם יסודרו הדפים שעליהם צילומי ההודעות בסדר אחר.

13. פלט התקשורת ת/4 יחד עם תעודת הרשומה המוסדית, מתעדים כ-170 התקשוריות החל מיום האירוע 18.11.15 ועד יום 23.11.15 שעשה הנאשם ממספר הנייד שלו למספר הטלפון של המתלוננת. חלק מאותן התקשוריות נעשו על פי הפלט, בשעות הערב המאוחרות.

גם עניין פלטי התקשורת איננו נקי בפרשה זו מפגמים, ואולם גם פגמים אלה אינם עמוקים להשקפתי, ואינם פוגעים בסופו של דבר במשקל הראיה.

14. הפגם הראשוני הינו בכך שפלט התקשורת הופק, בהתאם לתאריך המופיע על גבי הרשומה המוסדית ביום 31.12.15 וזאת כמענה לצו שיפוטי החתום על ידי כב' ס. הנשיא, השופט מרגלית, שניתן ביום 30.11.15 (מספרו 65624-11-15) ותוקפו למשך 30 יום. נטען על ידי ההגנה, כי הצו בוצע יממה לאחר שתוקפו פג, ולכן מדובר בראיה פסולה. כפי שנקבע בהחלטתי בעמ' 18, דחיתי את טענת ההגנה בעניין זה. מקובלת עלי טענת המאשימה כי הצו הועבר לביצוע ככל הנראה בתקופת היותו תקף, וכי ביצעו יממה לאחר תפוגתו, אינה פוסלת את תוצר הצו. תקופת תוקפו של צו, משמעותו העיקרית הינה חיובו של אותו גורם המחויב לפעול על פי הצו, לציית לצו תוך התקופה. אילו השתתה המאשימה בהעברת הצו לחברת פלאפון והייתה מעבירה את הצו לביצוע לאחר תפוגתו, הרי שחברת פלאפון לא הייתה מחויבת בביצועו. ואולם, במצב הנוכחי בו צייתה חברת פלאפון לצו וסיפקה למאשימה את פלט השיחות המבוקש בצו זה, הרי שהתוצר הינו ראיה קבילה אפילו בוצע לאחר תום התקופה הנקובה בצו. במקרה זה, מדובר סה"כ ביממה בודדת לאחר פקיעת הצו, וגם לכך, מעבר לנדרש, תמיכה במסקנתי כי פלט התקשורת הינו ראיה קבילה.

15. יצוין כי אפילו קבעתי, בניגוד לאמור לעיל, כי ביצעו של הצו יממה לאחר פקיעת תוקף הינה פגם משמעותי, הרי שלא היה בכך להביא אוטומטית לפסילת פלט השיחות כראיה, וכי היה נכון להחיל במקרה זה את תורת הבטלות היחסית בהתאם לפסק דין יששכרוב (ע"פ 5121/98 טור' רפאל יששכרוב נגד התובע הצבאי הראשי (04.05.06)). צו התקשורת לא היה נפסל כך או אחרת.

16. סוף דבר הוא, כי פלט השיחות מתקבל כראיה ללא סייג לעניין משקלה. משמעותו של הפלט הינה, כי

הנאשם ביצע חיוגים למתלוננת או יצר קשר טלפוני אחר (דוגמת הודעת מסרון לא אינטרנטי) כ-170 פעמים. לא ניתן לדעת מתוך הפלט מה היה טיב ההתקשרויות, אם המתלוננת ענתה לשיחות אם לאו. כל שמוכח ללא עוררין, הוא עצם ההתקשרות בכל אותן פעמים המופיעות בזו אחר זו בפלט שיחות הטלפון.

17. מכאן אתייחס לפגם חקירתי אחר, והפעם בלתי זניח, בעניין אותו פלט שיחות. הפלט כאמור התקבל רק מאוחר ליום 31.12.15. המתלוננת בתיק זה התייצבה במשטרה פעם אחת בלבד, ומלבד הודעתה מיום האירוע 18.11.15, לא נגבתה ממנה כל גרסה. גם הנאשם נחקר בפרשה זו פעם אחת בלבד ביום 25.11.15. אם כך, פלט התקשורת שתיעד את אותן 170 התקשרויות התקבל אצל היחידה החוקרת לאחר שהמתלוננת והנאשם כבר נחקרו. היחידה החוקרת נמנעה מלזמן את המתלוננת שוב ולא הציגה בפניה לתגובתה את פלט השיחות. גם הנאשם לא נחקר לתגובתו לאותן 170 התקשרויות המתועדות בפלט השיחות שלו למתלוננת.

18. בהודעת המתלוננת מיום 18.11.15 המתלוננת לא ציינה כלל כי הנאשם מרבה להתקשר אליה. פלט השיחות נותר אם כך הראיה יחידה להוכחת הטענה שהנאשם התקשר או שלח מסרונים למתלוננת בהזדמנויות כה רבות. ראוי היה כי החקירה תושלם לאחר קבלת הפלט, והדבר לא נעשה. אף על פי כן, מדובר בראיה שמשקלה רב (ראה בדבר קבילות רשומה מוסדית את סעיף 36(א) לפקודת הראיות, לפיו רשומה מוסדית תהיה ראיה קבילה להוכחת אמיתות תוכנה). לא ניתן אם כך לדעת מה היה טיבה המדויק של כל התקשרות והתקשרות המופיעה בפלט השיחות, ואולם הוכח ללא כל ספק, גם ללא עדות המתלוננת בעניין זה, וגם מבלי שהדבר הוצג לתגובת הנאשם, כי הנאשם ביצע את ההתקשרויות החל מיום 18.11.15 וגם בימים העוקבים, שלגביהם המתלוננת כלל לא התלוננה, שכן כאמור לא התלוננה, אלא רק ביום 18.11.15. יודגש כבר בשלב זה שוב כי הנאשם בחר שלא להעיד, ולכן לא השמיע כל טענה שיש בה לסתור את מה שהוכח בפלט התקשורת.

19. יש לשים לב לכך, כי כבר ביום 18.11.15 שלחה המתלוננת לנאשם הודעה בה היא מבקשת ממנו להפסיק להתקשר. זוהי ההודעה היחידה של המתלוננת לנאשם המתועדת במוצג ת/2. יתר ההודעות, עשרות במספר, הינן כולן הודעות של הנאשם למתלוננת. בהודעה היחידה שנוסחה הוא: "**מבקשת לא להתקשר אלי מחר יצרו איתך קשר**" מלמדת כי הנאשם אכן התקשר למתלוננת עוד ביום האירוע, וכנראה יותר מפעם אחת. המתלוננת גם מסרה במפורש כי לפני שהחל לשלוח לה טקסטים, הנאשם התקשר אליה והתלהם בשיחה. גם הנאשם בחקירתו ת/3 אישר בסופו של דבר שליחה של הודעות והתקשרויות למתלוננת. ניכר כי למרות בקשתה של המתלוננת מהנאשם לחדול, הוא המשיך לפנות אליה שוב ושוב בהודעות והתקשרויות.

20. מצאתי אם כך, כי תלונת המתלוננת יחד עם התכנים שצולמו ממכשיר הפלאפון שלה ובנוסף פלט השיחות, ביססו את עבירות האימים וההטרדה שיוחסו לנאשם. חקירת הנאשם במשטרה לא סתרה את הטענות ולא עוררה ספק במידה מספקת. בדבריו, בחקירתו ת/3, הנאשם, בראשית החקירה טען כי לא

יודע על אילו איומים והטרדות מדובר (ש' 8) והכחיש ששלח הודעות מאיימות. רק בהמשך כשהודעות המצולמות הוצגו לעיונו, אישר כי אלו הודעות שהוא שלח. לשאלה מה התכוון כשכתב למתלוננת "את רוצה לראות מה זה כוח של מפגר?" השיב, כי התכוון לבוא ביום מן הימים ולעשות הפגנה מול משרד הבריאות (ש' 18). בהמשך אישר את המיוחס לו אך טען כי לא מדובר באיום, אלא בבקשה לעזרה. יצוין כי הנאשם טען בחקירתו, והדבר אף עלה בסיכומי באת כוחו, כי המתלוננת לא התייצבה לפגישה שנקבעה בשעה 14:30, וכי התקשרה לראשונה להתנצל רק שעתיים אח"כ, בשעה 16:30 (ראה ש' 33). ואולם, דברים אלה סותרים את גרסת המתלוננת אשר התקבלה כאמור ללא עוררין, בכך שהודעתה הוגשה בהסכמה, כי היא הודיעה לנאשם שלא תגיע חצי שעה לפני פגישתם. לדברים אלה יש משקל בדיון לגבי הצידוק אשר הנאשם מוצא בהתנהגותו, ולכך אתייחס בהמשך.

21. בסיום פרשת התביעה מצאתי כאמור, כי המאשימה הניחה בסיס איתן להוכחת הנטען בכתב האישום. בשלב זה נדחתה טענת הנאשם, כי "אין להשיב לאשמה". בהחלטתי בעמ' 21 קבעתי כי לא מתקיימות נסיבותיו של סעיף 158 לחסד"פ שעניינו זיכוי בשל העדר הוכחה לכאורה, ולא פטרתי את הנאשם מלהשיב לאישום במסגרת פרשת ההגנה. על אף החלטה זו על נימוקיה, הנאשם בחר שלא להעיד. כאמור, הנאשם הודע, בהתאם לחובה המוטלת על בית המשפט בסעיף 161 לחסד"פ, בדבר התוצאות האפשריות של בחירתו שלא להעיד, ואף על פי כן נמנע מלהעיד להגנתו.

22. הימנעותו של הנאשם מלהשמיע את גרסתו ולהיחקר על גרסה זו בחקירה נגדית, ממעיטה את סיכויי טענותיו, אשר לא הובאו מפיו על דוכן העדים, אלא הושמעו רק בסיכומי באת כוחו, מלהתקבל. ב"כ הנאשם טענה כי התוכן המופיע בהודעות למתלוננת לא מהווה איום, כי אם רק קריאה לעזרה שנבעה ממצוקתו הכלכלית של הנאשם. צוין כי מדובר באדם המתגורר ברכו המבקש להתפרנס מעסק המזון המתנהל מהרכב, אשר נפל לשרירות לב של גורמי בירוקרטיה אשר המתלוננת נמנית עמם, וכי קריאתו הינה קריאה לעזרה. הסניגורית הפנתה לביטויים, אשר אותם הזכרתי, בהם הודיע הנאשם למתלוננת על כוונתו להתאבד, וטענה כי ביטויים אלה מצביעים על מצוקה. אין לשלול, והדבר אף מתקבל על הדעת באופן ברור, כי הנאשם אכן פעל מתסכול וממצוקה, ואולם אין בדברים אלה, המושמעים כאמור לא מפי הנאשם עצמו, כדי להוציא את התוכן המאיים אותו מצאתי בהודעות שנשלחו למתלוננת.

23. השאלה אם תוכן המושמע או מועבר בדרך אחרת למי שהוא לכאורה מאויים, אכן מהווים דברי איום, נענית תוך הפעלת מבחן לגבי משמעותם הסבירה של הדברים (ע"פ 103/88 **משה ליכטמן נגד מדינת ישראל** (06.09.89)) ככל שהדבר נוגע לאיום בהתאבדות אשר אדם משמיע באוזני אדם אחר, נקבע על ידי בית המשפט העליון, כי לא מדובר באיום על פי סעיף 192 לחוק העונשין. פסיקת בית המשפט בעניין זה מיום 17.11.18 ברע"פ 8736/15 **זילפה צוברי נגד מדינת ישראל** (עניין צוברי) קבעה, בניגוד להלכה עד אותו פסק דין, כי איום בהתאבדות איננו עבירה פלילית, וזאת בעיקר כי התאבדות עצמה אינה אסורה על פי חוק, ולכן לא מתקיים היסוד "שלא כדין" המתחייב על פי סעיף 192 לגבי אותה פעולה אשר "המאיים" מצהיר כי יבצע.

ההלכה החדשה בעניין צוברי נכונה וחלה רק על חלק מהאמירות אשר הנאשם כתב במסרונים, וחלק זה הוא

רק האמירות בהן איום כי יתאבד.

בעניין צוברי נקבע במפורש על ידי כב' השופטת ברק ארז (ראה פסקה 61) כדלקמן:

"אין בקביעותי ביחס לאיום בהתאבדות כדי 'להכשיר' ביטויים נוספים אשר מקיימים את יסודות עבירת האיומים, כאשר אלה מושמעים ביחד עם האיום בהתאבדות".

24. מצאתי כי קריאת ההודעות כולן, היא רצף קריאת העמודים שבמוצג ת/2 אשר היא (בשל ספק לגבי סדרן הכרונולוגי) מביא למסקנה כי האיום של הנאשם כי יתאבד, אינו עיקר הדברים. עיקר הדברים הינו מסר אשר הנאשם מבהירו למתלוננת, כי היא תישא בתוצאות, וכי הוא "מפגר" אשר המתלוננת עלולה לראות מה כוחו". לא בכדי מסרה המתלוננת בתלונתה כי היא חשה מאויימת בשל שני משפטים אלה, ולא הודיעה לחוקר כלל ב-ת/1 כי הנאשם גם איום שיתאבד. המשמעות הסבירה שיש למדברים הנה משמעות מאיימת, שבה מודיע אדם לזולתו כי הוא אינו מבין מה כוחו של מפגר, ועוד אחרי שיחה בטונים רמים ואמירות קשות נוספות.

25. על פי חומר הראיות שהוגש מטעם המאשימה, עומדת בפנינו תמונה שבה עובדת ציבור ביטלה פגישה עם הנאשם חצי שעה לפני מועדה של אותה פגישה. גם אם נגרמה בשל הביטול פגיעה לנאשם, וגם אם סבל אי נוחות, וגם אם קשות הן נסיבות חייו, אין בדברים להצדיק את תוכנן של ההודעות הרבות שמלוות בכינויים שונים, על כך שאותה מתלוננת היא רעת לב, אשר הנאשם שלח למתלוננת בהודעות רבות ביום ביטול התלונה ובימים העוקבים. הדבר מקבל משנה תוקף לנוכח הימנעותו של הנאשם להעיד. אי התייצבותו של הנאשם על דוכן העדים מונעת מהמאשימה לבחון בדרך לגיטימית של חקירה נגדית את גרסאותיו, ומדובר בגרסאות לא אחידות. בין אם כוונתו להסביר את דבריו במצוקתו ובשרירות ליבם של הגורמים השונים כלפיו, ובין אם יהיה הסברו בכך שהתכוון כי יזום הפגנה מחוץ למשרד הבריאות - דברים אלה לא הובאו מפיו עת נמנע להעיד, ולכן לא ניתן לתת להם משקל. לגבי משמעותה של חקירה נגדית לבירור טענת נאשם ומשקלה הרב של חקירה זו לשם התרשמות מגרסת נאשם, ראה בין היתר את ע"פ 106/17 **אסי מסיקה נגד מדינת ישראל** (30.01.18), ע"פ 4087/14 **דימטרי סקורדק נגד מדינת ישראל** (05.01.17) ורע"פ 4142/04 **סמל (מיל.) איתי מילשטיין נגד התובע הצבאי** (14.12.06). באותן החלטות הובאה התייחסות ליישומו בפועל של סעיף 162 לחסד"פ.

26. ב"כ הנאשם, בסיכומיה, הרחיבה פרטים לגבי נסיבות חייו של הנאשם, וכן התייחסה לנסיבותיו של אותו אירוע, בו ביטלה המתלוננת פגישה עם הנאשם אשר היווה רקע להתנהגותו. לא ניתן כאמור לתת לדברים כל משקל שעה שהובאו שלא מפי הנאשם עצמו, אשר נמנע מלהשמיע גרסתו. בין היתר, לא אוכל לקבל כעובדה את הטענה שהנאשם ביום האירוע התייצב בחניון רמי לוי והמתין למתלוננת עם כל הציוד הדרוש בחניון, וכי המתלוננת התקשרה רק בשעה 15:20 (חמישים דקות אחרי השעה שנקבעה) לבטל את הפגישה (ראה דברי עו"ד מלכה עמ' 29 ש' 10). הדברים, כאמור, מנוגדים לגרסת המתלוננת, שהתקבלו ללא מחלוקת, ולפיהם היא ביטלה את הפגישה חצי שעה לפני המועד שנקבע.

27. בהתאם לאמור, מצאתי כי הביטויים שהנאשם שלח למתלוננת, גם אם "ננקה" מתוכם את אותם ביטויים המזכירים כוונה להתאבד, דוגמת "סבבה אני אתאבד", אשר לא מהווים איום, הינם במשמעותם הסבירה ביטויים מאיימים. יש לזכור כי על פי דברי המתלוננת, ההודעות החלו "לזרום" אליה לאחר שיחה שבה הנאשם הרים את קולו. הנוסח "תישאי בתוצאות" ו"את לא יודעת מה כוחו של מפגר" הוא נוסח שמשמעותו הסבירה היא כי אומרו מאיים לפגוע במתלוננת או עלול לעשות כן. אילו הייתה הכוונה כי בדעת הנאשם למחות בהפגנה מחוץ למשרד הבריאות, כפי שאמר בחקירתו, הרי שהיה ניתן לצפות שהדברים יאמרו באופן ברור בחלק מההודעות הרבות ששלח. ההודעות כוללות אמנם טענות על שחיתות של הגורמים ושרירות בעניין רישוי העסק וכן טענות לגבי מצוקה בה הנאשם מצוי, ואולם אין באותם חלקים לעורר ספק באשר למשמעות המאיימת של הדברים.

28. עבירת האיומים, על פי סעיף 192 לחוק העונשין קובעת כי איום על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחידו או להקניטו, הינה אסורה.

עבירה זו מנויה עם העבירות המגבילות את חופש הביטוי, ולכן נדרש איזון זהיר באכיפתן. ככל שהדבר נוגע לאיומים או התבטאויות כלפי אנשי ציבור, דרוש איזון זהיר במיוחד, לנוכח החשיבות שבזכות המחאה של הפרט לגבי עוולות שלטוניות ראה לעניין זה את האמור בפס"ד אליצור סגל (רע"פ 5991/13 **אליצור סגל נגד מדינת ישראל** (02.11.17)). ואולם במקרה זה, מצאתי כי גם הזהיר שבמבחנים לא משנה את הקביעה כי הנאשם איים על המתלוננת והטריד אותה. יש לקחת בחשבון בין היתר את העובדה כי הנאשם השיג את מספר הטלפון הפרטי האישי של המתלוננת מהאינטרנט, כך על פי דבריו במסמך ת/3 ש' 27, ועל פי הדברים שאמר לה בעצמו, לפיהם הוא עושה מעשים נואשים, והשיג את מספרה (ת/1 ש' 14). הנאשם עשה שימוש במספר כדי להטריד את המתלוננת שוב ושוב במסרונים והתקשרויות, על אף בקשתה ממנו לחדול, והבטחתה כי יתקשרו עמו לקבוע מועד חלופי לזה שבוטל. המעשה חדר את תחום חיי הפרטיים של המתלוננת, ופגע, בהתאם למשמעותם הסבירה של הדברים, בשלוות נפשה ובתחושת בטחונה.

29. עבירת ההטרדה באמצעות מתקן בזק על פי סעיף 30 לחוק התקשורת, קובעת איסור על שימוש במתקן בזק באופן שיש בו כדי לפגוע, להפחיד, להטריד, ליצור חרדה או להרגיז.

אחת הנסיבות הרלוונטיות הנו ריבוי ההטרדות, והתקופה עליה התפרשו המעשים.

אני סבורה כי פניה בתקשורת טלפונית לאותה עובדת ציבור, בכ 170 הזמנויות, על פני מספר ימים לא מבוטל לאחר שביטלה את הפגישה עם הנאשם, למכשיר הטלפון הפרטי שלה, ונקיטת סגנון תקיף ומאיים בחלק מהמסרונים - מהווים את יסודותיה של עבירת ההטרדה.

30. גם גישה סובלנית, לפיה לא כל "שחרור קיטור" (מושג שבו השתמשה כב' השופטת ברק ארז בעניין צוברי) יהווה איום, וגם לקיחה בחשבון של הטענה כי בפנינו נאשם שחיו אינם שגרתיים, החי, על פי הטענה, ברכבו ונאבק על פרנסתו - אין בהן לשנות ממסקנתי. בעניין זה אציין שוב כי הימנעות מלהעיד הנה חריגה במיוחד, כשהיא באה מצד נאשם המבקש לתת משקל מכריע לנסיבותיו האישיות ובקש

לשכנע בדבר השפעתן של נסיבות אלה על מעשיו, ואף על פי כן נמנע כליל מלנצל את ההזדמנות כדין, ומלהשמיע את דבריו בשלב הנכון.

סוף דבר הוא כי אני מרשיעה את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ט חשוון תשע"ט, 07 נובמבר 2018, במעמד הנוכחים.